

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: **T. H., spoločnosť s ručením obmedzeným, K.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. I. L., advokátom, K., proti žalovanému: **N., s. r. o., K.**, IČO: X., zastúpenému JUDr. M. M., advokátom, Č. **o zaplatenie 9 557,96 Eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/45/2009-155 zo dňa 24. septembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob/45/209-155 zo dňa 24. septembra 2009 **z a m i e t a .**

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy dovolacieho konania vo výške 260,88 Eur.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I. ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 29Cb 63/2005-103 zo dňa 22. 01. 2009 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 2 560,39 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 287 943,10 Sk s príslušenstvom z titulu nákladov

za dodané teplo na ústredné kúrenie (ÚK) a teplo na prípravu teplej úžitkovej vody (TÚV) v roku 2003 vo výške 683 764,10 Sk za obdobie január až jún 2003, z čoho žalovaný uhradil časť vo výške 395 821,-- Sk. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci uzavreli dňa 5. novembra 2002 kúpnu zmluvu č. 120600/2002 na dodávku a odber tepla a teplej úžitkovej vody podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka s použitím zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o energetike), ktorej platnosť bola predĺžená do 28. februára 2003. Faktúrou zo dňa 17. októbra 2003 so splatnosťou dňa 31. októbra 2003 vyfakturoval žalobca žalovanému skutočný náklad za spotrebu tepla na ÚK a prípravu TÚV náklady v sume 683 764,10 Sk. Žalovaný zaplatil žalobcovi dňa 13. novembra 2003 sumu 395 821,-- Sk. Súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah len do 28. 03. 2003, ako to vyplýva z dodatkov ku kúpnej zmluve. Z listu žalobcu zo dňa 9. januára 2003 a z obsahu dodatkov je možné vyvodit' vôľu žalobcu predložit' nový návrh kúpnej zmluvy na rok 2003, pričom v tomto liste sám žalobca uznáva skutočnosť, že zmluvný vzťah bol uzatvorený len do 28. februára 2003. Z predložených dôkazov mal súd za preukázané, že len výlučne na obdobie mesiacov január a február 2003 sa vzťahovala objednávka žalovaného, pričom už od 1. marca 2003 neexistoval medzi sporovými stranami žiaden zmluvný vzťah. Podľa zákona o energetike platného v roku 2003 musí mať zmluva o dodávke tepla písomnú formu a sú pre ňu predpísané podstatné náležitosti uvedené v tomto zákone. Objednávka z hľadiska obsahu nemôže byť vnímaná ako nová zmluva o dodávke tepla, nakoľko neobsahuje podstatné náležitosti tejto zmluvy v zmysle platnej legislatívy. Z listu žalobcu zo dňa 6. augusta 2003 vyplýva tiež neexistencia zmluvného vzťahu po 1. marci 2003, pretože v tomto liste uviedol, že keďže do dnešného dňa nedošlo zo strany žalovaného k potvrdeniu kúpnej zmluvy na rok 2003, nebude dodávka tepla obnovená. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že od 1. marca 2003 žalovaný od žalobcu plnenie neodoberal a odberať nemohol, nakoľko so žalobcom nebol v zmluvnom vzťahu a s nehnuteľnosťami M., kde malo byť plnené dodávané nenakladal, neužíval ich a nemal majetkový prospech z plnenia žalobcu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Na odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozsudku odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil v časti výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,3% ročne zo sumy 9 557,96 Eur od 01. 11. 2003 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti rozsudok zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9 557,96 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,7% ročne od 01. 11. 2003 do zaplatenia. Súčasne uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 072,31 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, ale vyvodil z neho nesprávny právny záver. Vychádzajúc z obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 5. novembra 2002, táto bola uzavretá ako tzv. rámcová zmluva na dobu neurčitú s dohodnutím konkrétneho množstva a kúpnej ceny tepla pre rok 2002 s tým, že pokiaľ ide o ďalšie roky, bolo dohodnuté, že budú k nej uzavreté dodatky, v ktorých bude dohodnuté množstvo a kúpna cena tepla platná pre jednotlivé roky. Boli v nej tiež dohodnuté dôsledky nepodpísania dodatkov k zmluve na ďalšie roky, ako aj neoznámia zmeny majiteľa objektu, do ktorého sa teplo dodáva. Vychádzajúc zo znenia dodatku č. 1 bola kúpna zmluva, pokiaľ ide o predmet zmluvy, uzavretá na celý rok 2003 na dodanie objednaného množstva tepla, t. j. 2310 GJ. Čas plnenia a kúpna cena však boli dohodnuté iba na obdobie od 1. januára do 28. februára 2003 s tým, že po schválení ceny tepla Úradom pre reguláciu sieťových odvetví táto zmluva stráca platnosť a zmluvné strany uzatvoria novú kúpnu zmluvu pre rok 2003. V závere Dodatku bolo dohodnuté, že ostatné ustanovenia kúpnej zmluvy zostávajú nezmenené. Zostala nezmenená aj dohoda o následkoch nevrátenia novej potvrdenej kúpnej zmluvy, vystavenej na základe objednávky kupujúceho. Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobcu, že 4. marca 2003 zaslal žalovanému na podpis kúpnu zmluvu na rok 2003 a prípisom zo dňa 6. mája 2003 vyzval žalovaného na vrátenie potvrdenej zmluvy. V prípise žalobca upozornil žalovaného, že ak mu nebude doručená potvrdená kúpna zmluva na odber tepla na rok 2003, bude považovaný odber v zmysle zákona o energetike ako neoprávnený a spoločnosť bude nútená pristúpiť k prerušeniu dodávky tepla pre žalovaným spravované objekty. Žalovaný nevrátil žalobcovi podpísanú kúpnu zmluvu na rok 2003 a ani mu nezaslal stanovisko, prečo zmluvu nepodpísal. Žalovaný predložil objednávku na dodávku tepla a TÚV na celý rok 2003, čím prejavil vôľu, aby bolo teplo dodávané po celý rok 2003, avšak podpísal iba dodatok č. 1 na obdobie od 1. januára 2003 do 28. februára 2003, preto sa odber uskutočnený podľa objednávky po 01. 03. 2003 podľa uzatvorenej dohody považuje za neoprávnený odber podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 70/1998 Z. z.

V prejednávanej veci nebolo sporné, že od 5. marca 2003 došlo k zmene vlastníka objektov, do ktorých žalobca teplo dodával a žalovaný uvedenú zmenu nahlásil žalobcovi až prípisom zo dňa 24. júla 2003, pričom uvedenú zmenu je povinný hlásiť kupujúci predávajúcemu. Odvolací súd podľa dohody v čl. II. bod 5 kúpnej zmluvy zo dňa 5. novembra 2002 považoval teplo, dodané do predmetných nehnuteľností, za neoprávnený odber. Žalovaná suma za takýto odber nebola žalovaným namietaná, preto ju odvolací súd považoval za dôvodnú.

Žalobcom uplatnená cena za neoprávnený odber bola podľa faktúry zo dňa 17. 10. 2003 splatná dňa 31. októbra 2003, preto dňom 1. novembra 2003 sa žalovaný dostal do omeškania s jej úhradou v dôsledku čoho žalobcovi podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vzniklo právo na úrok z omeškania. Uvedený nárok žalobca uplatnil vo výške 14% ročne od 1. novembra 2003 do zaplatenia. Odvolací súd zistil, že v novembri 2003 banky poskytovali úvery za úroky vo výške 7,7% ročne, preto žalobcovi vzniklo právo na úrok z omeškania vo výške 8,7% ročne.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote podľa § 240 ods. 1 O. s. p. dovolanie. Podľa dovolateľa Krajský súd v Košiciach právne pochybil a nesprávne právne posúdil vec, ak kúpnu zmluvu z 5. novembra 2002 posúdil ako rámcovú zmluvu uzavretú na dobu neurčitú. Podľa žalovaného bola táto zmluva uzavretá len na kalendárny rok 2002 a dodatkom č. 1 bola jej platnosť predĺžená do 28. februára 2003. Súd išiel nad rámec prejavu vôle účastníkov, keď zmenil - nahradil prejav vôle účastníkov. Ďalej dovolateľ uviedol, že súd z neexistujúceho právneho vzťahu založil a právne zdôvodnil zmluvnú povinnosť žalovaného niečo konať a plniť v období od 1.marca 2003. Z objednávky žalovaného vyvodil existenciu zmluvného vzťahu, resp. prejav vôle žalovaného aby mu bolo teplo dodávané celý rok 2003, čo nemá oporu v skutkových záveroch, pretože zmluva o dodávke tepla musí mať písomnú formu. Súd uzavrel, že zmenu vlastníctva objektu je povinný oznámiť žalovaný, pričom toto tvrdenie nemá oporu v právnych predpisoch ani v skutkových záveroch. Ďalej dovolateľ uviedol, že nie je pravdou, že žalobcom uplatnená suma nebola žalovaným namietaná, pretože v odpore

proti platobnému rozkazu z 27. decembra 2004 uviedol, že žalovaný v plnom rozsahu odmieta uznať právo na zaplatenie súm uvedených v petite návrhu. Podľa dovolateľa bola kúpna zmluva z 5. novembra 2002 právne zaväzujúca len v období od 5. novembra 2002 do 28. februára 2003. Žalovaný teplo neodoberal, preto ani nemohlo ísť o neoprávnený odber. V kúpnej zmluve sa neuvádza povinnosť zaplatiť za neoprávnený odber, je tam upravený len následok, že kúpna zmluva nevznikne a skutočnosť, že odber bude považovaný za neoprávnený odber definovaný podľa § 35 zákona o energetike. Napokon dovolateľ uviedol, že žalovanému nevznikol platný záväzok zaplatiť žalobcovi – a to ani titulom záväzku zo zmluvy, nakoľko žalovaný nebol so žalobcom v zmluvnom vzťahu a za teplo odobraté počas zmluvného vzťahu riadne zaplatil, záväzku zo spôsobenej škody, nakoľko žalobca si žiadnu škodu neuplatnil, záväzku bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovaný v období po 5. marci 2003 nebol vlastníkom, užívateľom budov M. a teda neodoberal teplo v týchto objektoch. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, žalovaný navrhol, aby dovolací súd vydal rozhodnutie, ktorým rozsudok krajského súdu mení vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 9 557,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,7% ročne od 1. novembra 2003 do zaplatenia a povinnosti žalovaného nahradiť trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 3 072,31 Eur tak, že potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým sa žaloba žalobcu zamietla a žalovanému priznáva náhradu trov konania.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaný dňa 30. októbra 2009 písomne svoj dlh uznal a dohodol sa so žalobcom na splátkovom kalendári. Žalovaný prvú splátku aj zaplatil v dohodnutej lehote na účet právneho zástupcu žalobcu dňa 26. novembra 2009. S odkazom na ustanovenie § 323 ods. 1 a § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

V doplnení vyjadrenia uviedol, že žalobcovi napojením tepelnej prípojky na jeho rozvody tepla vzniká povinnosť dodávať teplo priamemu odberateľovi a táto povinnosť trvá až po skončení odberu, teda ku dňu 27. augusta 2003, kedy žalobca akceptoval skončenie odberu tepla ako právneho vzťahu. Ku skončeniu odberu tepla nemohlo dôjsť len tým, že žalovaný neuzavrel zmluvu na dodávku tepla, na uzavretí ktorej sa sporové strany dohodli, pretože ešte počas platnosti pôvodnej zmluvy musel vedieť, že dôjde k podstatným zmenám v odbere tepla, a to k zmene v osobe vlastníka nehnuteľnosti. Zmenu majiteľa objektu

žalovaný oznámil listom až dňa 24. júna 2003. Status priameho odberateľa skončil u žalovaného až dňa 27. augusta 2003, akceptáciou jeho výpovede žalobcom ako dohody o skončení odberu tepla. Žalobca pritom žalovanému vyfakturoval dodávku tepla len za obdobie 1-6/2003, t. j. do obdobia, kedy žalovaný oznámil zmenu v osobe vlastníka objektu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť dovolaním.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov, taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch, uvedených v § 238 O. s. p.

Dovoláním z dôvodov, uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je daná vtedy, ak rozhodnutie niektorou z vád, uvedených v tomto ustanovení skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťami, z ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí alebo postupe odvolacieho súdu. K tomu, či rozhodnutie trpí niektorou z vád, uvedených v § 237 prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

V danom prípade dovolateľ vady, uvedené v § 237 O. s. p. nenamietal a z obsahu spisu ani nevyplývajú.

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.). V prejednáwanej veci bolo dovolanie podané proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, z uvedeného dôvodu je preto dovolanie prípustné.

Žalovaný podal dovolanie s poukazom na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, k čomu dôjde v prípade, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo ak aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Žalobca si v konaní uplatnil právo na zaplatenie sumy 287 943,10 Sk (9 557,60 Eur) s príslušenstvom z titulu nákladov za dodané teplo na vykurovanie a prípravu teplej úžitkovej vody, hodnotu ktorého žalobca vyúčtoval za obdobie január až jún 2003 sumou 683 764,10 Sk. Z uvedenej sumy žalovaný zaplatil jej časť vo výške 395 821,-- Sk.

Účastníci konania uzavreli dňa 5. novembra 2002 kúpnu zmluvu č. 120600/2002, podľa bodu I. ktorej sa žalobca ako predávajúci zaviazal dodať žalovanému v roku 2002 predpokladané množstvo tepla v rozsahu 1312 GJ s odkazom na prílohu 1. V ďalších ustanoveniach si strany dohodli postup v prípade záujmu kupujúceho o dodávky tepla pre nasledujúci rok, pričom pre prípad, že kupujúci nevráti predávajúcemu podpísanú zmluvu podľa článku II/I alebo dodatok v zmysle čl. II/4 do 15 dní od ich obdržania, kúpna zmluva nevznikne a dodávka tepla v tomto období bude považovaná za neoprávnený odber podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 70/1998. Podľa objednávky zo dňa 7. januára 2003 si žalovaný na zmluvne dohodnuté množstvo pre rok 2003 uplatnil pre sporné objekty M. dodávky tepla v rozsahu 1800 a 510 GJ. Dňa 9. januára 2003 uzavreli účastníci konania dodatok ku kúpnej zmluve č. 120600, podľa bodu I. ktorého je zmluvne dohodnuté množstvo tepla pre rok 2003 na základe objednávky, ktorá je prílohou č. 1 zmluvy a čas plnenia – článok II zmluvy zmenili tak, že zmluva sa uzatvára na obdobie od 1. januára 2003 do 28. februára 2003. Súčasne sa zaviazali uzavrieť novú kúpnu zmluvu na rok 2003. Vzhľadom na obsah kúpnej zmluvy č. 120600, ako aj ďalších s ňou súvisiacich úkonov sporových strán možno súhlasiť s právnym názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého predmetná zmluva rámcovo upravuje podmienky dodávok tepla na dobu neurčitú s tým, že je v nej dohodnutý rozsah dodávok pre rok 2002 a pokiaľ ide o ďalšie obdobie, podmienky pre ďalšie dodávky mali byť uvedené v jej dodatkoch.

Žalovaný nesplnil povinnosť, vyplývajúcu z čl. II. bod 5 zmluvy č. 120600/2002 a nepodpísal kúpnu zmluvu na dodávku tepla, vystavenú na základe jeho objednávky ani po výzve žalobcu. Zmenu vlastníctva objektov na ul. M. oznámil žalobcovi až dňa 24. júna 2003, v dôsledku čoho teplo, dodávané pre uvedené objekty po 28. februári 2003 je potrebné v zmysle čl. II bod 5 kúpnej zmluvy č. 120600 zo dňa 5. novembra 2002, ako aj § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 70/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov považovať za neoprávnený odber, ktorého hodnotu je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť.

Odvolaací súd na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a správne ich aj vyložil. Nebola zistená existencia dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243c v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy dovolacieho konania vo výške 260,88 Eur (jeden úkon právnej služby právneho zástupcu žalobcu – vyjadrenie k dovolaniu zo dňa 10. decembra 2009, podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b, § 16 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

V priebehu dovolacieho konania žalobca predložil vyjadrenie žalovaného zo dňa 30. októbra 2009, v ktorom žalovaný uznáva opodstatnenosť žalobcom uplatnenej pohľadávky, ako aj jej príslušenstva a navrhuje zaplatenie predmetnej sumy v splátkach.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Alena P r i e c e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová